

«Manām rotām jādodas pasaulē, lai kāds tās lieto un piešķir emocijas»

Rotu meistares Alisas Romanovas 24 stundas stopkadros

#SIF_MAF2022 #24stundasstopkadros

Alisa Romanova beigusi Daugavpils 9. vidusskolu, Transporta un sakaru institūta Biznesa un loģistikas fakultāti. Strādājusi par bārmeni, oficianti, administratori. Beigusi dīdžeja kursu, reizēm joprojām darbojas šajā jomā (D'n'B žanrā). Beigusi dizaineru kursus. 2018. gadā izveidojusi pirmo piespraudi, bet 2019. gadā radījusi pirmos pasūtījuma darbus. 2020. gadā sākusi darboties rotaslietu biznesā, izveidojot savu zīmolu «Lapsascraft». Savus darbus izieto [instagram.com](#) kontā «Lapsascraft», [facebook.com](#) lapā «LapsasMaja», kā arī pārdod vietnē [etsy.com](#).

Kafijas cilvēka rīts ar idejām dienai

Parasti es cēlos plkst. 12.00, bet šobrīd esmu pārveidojusi savu dienas grafiku un ceļos plkst. 8.00, lai pa dienu visu varētu paspēt izdarīt. Gatavojot brokastis un kafiju, visu šo procesu es filmēju savam [instagram.com](#) kontam, jo ir nepieciešams sasveicināties ar saviem sekotājiem, pasakot – Labrīt! Katru reizi to gribas izdarīt citādi. Gatavojot es ģenerēju idejas, ko un kā darīšu šodien. Es esmu kafijas cilvēks, bez kafijas es nevaru. Kafija – tā ir mana dzīve! Brokastojot es jau rakstu satura plānu [instagram.com](#) publikācijām šai dienai, saglabājot apmēram piecus storiņus. Pirms izeju no mājām, es rasēju jaunu pasūtījumu skices, tad izvietāju visus piecus iepriekš sagatavotos storiņus. Ar tramvaju es dodos uz savu darbnīcu Daugavpils centrā. Braucot tramvajā, es rakstu tekstus, veidoju reel ierakstus sociālo tīklu publikācijām. Pirms došanās uz darbnīcu nopērku sev ēdienu pusdienām un vēl vienu rīta kafiju, ko dzeru jau darbnīcā.

Darbdiena līdz pat pusnaktij

Esot darbnīcā, vispirms ieslēdzu datoru, fonā man ir jābūt kādam seriālam. Tie var būt jebkāda žanra seriāli, sākot ar detektīviem, beidzot ar mīlestības stāstiem. Es strādāju viena, vienīgi manas draudzenes mamma Inese man palīdz, sašujot ar šujmašīnu bantes vai somiņas, uz kurām es kaut ko izšuju. Es uzzīmēju skici, bet viņa man to sašuj. Vēl man ir palīdzē – meitene Ukrainā. Viņa izšuj veselu partiju ar vajadzīgajām detaļām piespraudei un sūta man uz Daugavpili. Kara dēļ martā viņai bija jāatsūta izšūtās piespraužu detaļas, bet pasts Ukrainā tika slēgts, tikai augustā es saņēmu šos darbiņus.

Gadu es nostrādāju mājās un sapratu, ka māja un darbs, tas nav normāli, tā var sajukt prātā, pa visu māju bija pērlītes, es ar to nevarēju samierināties. Man gribējās iziet no mājas. Kad tu esi mājās, tu turpat pamosties un turpat ej gulēt. Darbnīcā tu jūties kā darbā. Darbnīcu iekārtoju, radot atmosfēru, pie sienas liekot dažādus man tuvus attēlus, organizējot darba zonu. 2022. gada janvārī es sāku strādāt šajā darbnīcā. Šeit ir tāda apgarotība! Šeit es ierodos apmēram plkst. 12.00 un reizēm strādāju līdz pat pusnaktij. Ierodoties darbnīcā, es nesāku strādāt uzreiz, man vajag padomāt, noskaņoties.

Pirmo piespraudi – putniņu es izgatavoju kā dāvanu mammai, jo zināju, ka viņai patīk rokdarbi. Sapratu, ka man ir jāapgūst pamatkurss iesācējiem, lai zinātu, kā strādāt ar instrumentiem, materiāliem. Mācības es netur-

pināju, jo sapratu, ka ar vienu kursu man pietiek, pārējo pati varu piedomāt, ko un kā darīt, kādus materiālus izmantot, un sāku strādāt.

Dienā es cenšos izšūt divas piespraudes – gan pasūtījuma darbus, gan kaut ko jaunu un oriģinālu vienā eksmplārā. Ja es izšuju atkārtoti tādu pašu piespraudi, ko jau daudzreiz esmu izšuvusi, tad iet ātrāk. Vispirms es izvēlos skici klāstā šodien izšujamo darbiņu detaļas. Piemēram, šodien es izšūšu divus vienādus kukaiņšus melnbaltā krāsā gammā. Izšujamo darbiņu skices ir izgrieztas un sakārtotas plauktiņā. Idejas skicei es meklēju mājaslapā [pinterest.com](#), izpētot visdažādākās izšujamā dzīvnieka vai kukaiņa formas. Es neesmu māksliniece. Dzīvnieka figūru es veidoju, saliekot to kopā no vairāku attēlu detaļām, piemēram, skatienu no viena attēla, sejiņu no cita, kā kolāžu, to nozīmējot no datora.

Tātad šodien izšujamo kukaiņš detaļas es atstāju, pārējās skices nolieku atpakaļ plauktiņā, lai netraucē. Tad es sagatavoju citus darba materiālus – dabiska filca loksnī, šim darbam vajag melnu filcu, tillu, mežģīnes u.c. Skici es pārzīmēju uz filca loksnī ar gēla pildspalvu, lai pēc tam viegli būtu to noņemt. To, ka gēls notīrās, pabežot ar pirkstu, es pati atklāju un izmantoju darbā. Pēc tam es izvēlos sudraba diegu melnbaltajam izšuvumam, tad pērlītes, kas man glabājas, sašķirotas pa krāsām kastītēs. Es zinu, kur man ir melnie toņi, tos es tūlīt izmantošu izšūšanai. Pērlītes es pasūtu no Igaunijas, Lietuvas, [etsy.com](#). Iepriekš es daudz materiālu sūtīju no Krievijas, kas šobrīd nav iespējams. Daugavpilī savam darbam varu nopirkt tikai diegus. Aplūkojot pērliņu piedāvājumu Daugavpilī, redzēju, ka šeit nopērkama Ķīnas produkcija, kam notrinas krāsa... Es savos darbos izmantoju Swarovski pērlītes un akmeņus. Jā, tas ir dārgi, bet kvalitāte ir visaugstākā. Atsevišķi man ir sakārtoti pa krāsām akmeņi. Es izmantoju, piemēram, hematītu. Kādreiz, kad visi darba materiāli atradās vienā maisā, tās bija šausmas. Krāsu meklēšanai lieki tērējās laiks. Es visu sašķiroju, un kļuva vieglāk strādāt. Eko ādas loksnī ir vienīgās, ko es sūtu no [aliexpress.com](#), jo cena tur ir zema, bet Latvijā tādas pašas loksnī es varu nopirkt piecreiz dārgāk, kas nav tā vērts. Vēl es izmantoju spalvas, t.sk. zosu spalvas, ko pati esmu krāsojusi ar matu krāsu. Vieglāk nopirkt jau krāsotas zosu spalvas. Man te aiz loga ir zīlīte, re! Es esmu to atveidojusi arī piespraudei. Viņa pusdieno kopā ar mani. Pusdienas es ēdu darbnīcā, jo laiks man ir dārgs.

Kad piespraude ir gatava, es tai piešuju brenda zīmi «Lapsascraft». Es pati jūtos kā lapsiņa, jo kopš bērnības tēvs mani ir saucis par lapsiņu. Es esmu dzimusi Latvijā, gribas savu kultūru popularizēt, tāpēc nosaukumā latviešu vārdu *lapsa* integrēju kopā ar angļu valodas vārdu *craft*. Angļu valodas vārdu *fox* negribējās lietot, jo zīmola nosaukumā gribējās saglabāt latvisko.

Man patīk manas dzīvnieku figūriņas «uzsēdināt» uz kāda transporta līdzekļa, piemēram, lapsiņu uz motocikla vai velosipēda. Gribētos izšūt arī braucošu āpsīti. Reizēm es piespraudei iedzīvinu putnus un dzīvniekus no Latvijas Sarkanās grāmatas. Es izgatavoju tikai floras un faunas pārstāvjus, izņēmums ir, piemēram, Ziemassvētku laikā izšūtī piparkūku cilvēciņi, kas ir mīļi, maģiski un pasakaini.

Manus darbus pērk cilvēki no Igaunijas, Čehijas, Polijas, Spānijas, Francijas, Izraēlas, bet maz no Latvijas, Latgales, jo šeit nav tādas pirkspējas, tāpēc reizi divos mēnešos es piedāvāju savus darbus ar atlaidi, lai savējie varētu atļauties nopirkt. Sapnis būtu pārdot savus darbus arī pircējiem no Amerikas.

Pēc būtības es esmu eksperimentētāja, mati man ir bijuši gan violeti, gan sarkani. Man ir vairāki tetovējumi, uztetovētas ir vairākas lapsiņas, augi, eglīte, vēl vēlos uztetovēt zīlīti. Tas nav sāpīgi, jo man ir augsts sāpju sliekšnis. Izšujot man katru dienu sanāk ar adatu savainoties, un tas nekas.

Visas piecas darbdienu man ir tāds stabils grafiks. Piecu dienu laikā es sašuju vismaz 10 darbiņus, nofotografēju un tos nosūtu, bet tos, kuri nav steidzami jānosūta, brīvdienās kopā ar vīru mēs dodamies uz mežu un fotografēju darbus dabā – kokos vai pati demonstrēju. Sestdien un svētdien man ir brīvdienas. Mēs ar vīru pamostamies, es sagatavoju džemperus, aksesuārus utt. un braucam uz mežu, reizēm ņemot līdzi arī draugus, lai fotografētu mani ar maniem darbiņiem izvietojšanai sociālajos tīklos. Reizēm pat divas stundas plānā kleitiņā man ir jāfilmējas un jāfotografējas, jo jāsagatavo materiāls [instagram.com](#) kontam divām nedēļām uz priekšu, lai es varētu sekotājiem piedāvāt skaistas fotogrāfijas. Pēc tam mēs pastaigājamies mežā. Atgriežoties mājās, es kopju māju, gatavoju ēst. Vakarā mēs tiekamies ar draugiem. Ja vīram brīvdienas arī gadās sestdien un svētdien, tad atpūsties aktīvi mēs braucam uz Rīgu. Aktīvā atpūtā mēs atbrīvojamies no visa sliktā. Aktīva atpūta man ir svarīga arī tāpēc, ka reizēm es darbojos arī kā dīdžejs, spēlējot D'n'B stila mūziku. Kā dīdžejs es esmu piedalījies festivālā «Magic Forest Fest» un citos mikrofestivālos. Dzīvē es esmu mierīga, sakārtota, bet, spēlējot mūziku, es attīros no sliktā, tā teikt, izlaižu savus dēmonus.

Man mājās nav savu darbu, viss tiek gatavots kā pasūtījums un pārdots. Manām rotām jādodas pasaulē, lai kāds tās lieto un piešķir emocijas. Es, izgatavojot savus darbus, ieguldu enerģiju, bet cilvēki, tos nēsājot, piešķir savu enerģiju. Cilvēku pateicība, vēstules ir galvenie motivētāji aktīvi darboties arī turpmāk. Piemēram, vasarā man bija maz pasūtījumu. Parasti tie ir divus mēnešus uz priekšu. Man ir tāds raksturs, ka visu laiku visa ir maz, vajag vairāk. Man bija panika un histērija, es raudāju. Es to varu darīt tikai savam priekam, bet es tā negribu. Man ir ambīcijas un ieceres. Gribas augt. Varbūt kādreiz būs iespēja atvērt savu veikaliņu, kur notiktu meistarklases. Rīgā es jau esmu izmēģinājusi darboties meistarklašu jomā, mācot meitenēm šūt piespraudes. Bija ļoti jauki! Es vēlos piedāvāt meistarklasi dzīvnieku portretu veidošanā. Reizēm es piedalos tirdziņos Rīgā.

Vasarās es vācu herbārijus. Gadās tā, ka, atverot A. Puškina dzejas grāmatu, izbirst rudzupuķes... Apjomīgus augus un sēnes es kaltēju mannā. Abi ar vīru smējamies – ja nebūs, ko ēst, mēs nenomirsim badā, jo mannas ir pietiekami. Dzīvnieku un augu mīlestība man nāk no bērnības. Vecmāmiņa rudenī bija atnesusi no meža uz mājām zaķēnu, mēs viņu visu ziemu audzējām, turot uz balkona, līdz kādu dienu pavasarī nograuca vecmāmmas tomatu stādus... Zaķis bija jānes atpakaļ uz mežu.

Ejot gulēt ar labu garastāvokli

Esot mājās, mēs ar vīru vakariņojam, ēdot veselīgi. Brīvdienās es sagatavoju ēdienus visai nākamajai nedēļai, atliek tikai sagatavot kādus salātus un viss. Mēs skatāmies kādu filmu vai smieklīgu seriālu, piemēram «Ofiss», lai gulēt ietu ar labu garastāvokli.

Aizejot gulēt, pirms miega kādu stundu es nevaru iemigt un domāju, kā šūt kaut ko izsapņotu, kur un kā izmantot konkrētus materiālus. Visām manām putniņu piespraudei vēderiņš ir mīksts, veidots no kokvilnas šenila, mirdzumam pievienojot pērlītes. Astīte un spārni vienmēr ir no spalvām un akmeņiem, galva no fliteriem. Tā ir mana firmas zīme. Visi mani dzīvnieciņi ir vai nu mīļi un pūkaini, vai arī sapucēti kā vakara izgājienam. Vēl pirms miega es pārdomāju, kā rīta gaismā nofotografēt savus darbiņus, kā veidot kompozīciju. Visam ir jābūt perfekti, tieši tāpat, kā es izturos pret sevi. ▣

Teksts – Ineta Atpile-Jugane
Foto – Arita Atpile-Dona

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.
Par projekta «24 stundas stopkadros»
(Nr. 2022.LV/RMA/03) rakstu saturu atbild
b-ba «Latgolys entuziastu grupa Bīldis»».

MAF
Mediju atbalsta fonds